

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Petri Cvnæi de Repvblica Hebræorum Libri III

Cunaeus, Petrus

Lvgd. Batavor., 1632

Cap. VIII. Sacerdotum stationes, & [...]. Qui iudicaverint de vitiis sacerdotum. Damnati sacerdotes qua conditione fuerint. Lignile. Antigoni in Hyrcanum facinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65527](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65527)

ומלבישין אותו בגדי כהונה גדולה : ואם אין
 שם שמן המשחה מרבין אותו בגדי כהונה
 גדולה בלכר. כשם שמתרבה בשמן המשחה
 כך מתרבה בכגדים : כיצד מרבין אותו
 בכגדים. לובש שמנה בגדים ופושטן וחוזר
 ולובשן למחר שבעת ימים יום אחר יום
 וכשם שריבוי בגדים שבעה כך משיחה
 Sequitur dein illud, paucis interjectis, אין בין כהן
 משוח בשמן המשחה למרובה בגדיו אלא
 פר שמביא כהן המשוח אם שגג באהר מן
 Non libet nobis, hæc vertendo, tempus atque ope-
 ram conterere, propterea quòd eo-
 rum sententia jam relata à nobis ab-
 unde suprà est.

CAPVT VIII.

Sacerdotum stationes, & ἐφημερίαι.
 Qui iudicauerint de vitiis sacerdo-
 tum. Dammati sacerdotes qua con-
 ditione fuerint. Lignile. Antigoni in
 Hyrcanum facinus.

CVM hæctenus de Pontifice maxi-
 mo, qui sacerdotum princeps erat,
 dixerimus, plane fieri in tantâ rerum
 vicinitate nequit, quin multa attin-
 geremus quoque, quæ ad ipsos sacer-
 dotes, atque ad munia eorum perti-
 nent. Quæ profectò iterare nunc pro-
 positum nobis non est. Fuere sacerdo-
 tes

tes ex Levitis selecti, uti oblationes & sacrificia facerent. eorumque erant VIII stationes à Mose constitutæ: è quibus quatuor ab Eleazare, totidemque ab Ithamaro gentem suam deduxere. Postea summus rex David stationes huiusmodi viginti & quatuor fecit, ut ex Eleazari posteritate sexdecim, ex Ithamari octo essent: quas omnes Flavius Iosephus incolumes usque ad Ierosolymæ everisionem fuisse prodiit, nunquam ut permixta earum successio sit. Quod tamen verum est, si ab Encæniis Maccabæi per insequentia tempora retrò descenderis. Atque id profectò vel sic etiam incredibile ferme est in tanta rerum Iudaicarum sursum ac deorsum euntium mutatione. Sed penes autorem fides esto. Istæ viginti quatuor classes per vices suas singulæ Ierosolymam veniebant, & in templo hebdomadam unam sacris operabantur. Itaque post centesimum & sexagesimum octavum diem enique stationi suæ ordo rebibat: nisi quod per tria celeberrima festa, quæ Iudæi חגים appellant, fas fuit omnibus stationibus simul in templo sacra obire, illâ præscriptione, ut votivas spontaneasque hostias, & iugia sacrificia induntaxat curarent, quorum functio

tunc

tunc in orbem recurrebat. Hæ sunt stationes illæ, quas D. Lucas, de Zacharia cum loquitur, ἐφημερίδας appellat. Quæ omnia divinè pertractavit vir illustris Iosephus Scaliger in Isagogicis Canonibus, quos in Eusebium publicavit. Itaque in his operam non ponemus. Multò enim satius nobis est illa exequi potissimum, quæ prætermissa ab aliis, aut certè tradita incuriose sunt. idque jam secuti ab initio sumus. In tractatu Talmudico, quem Massechta Middoth appellant, traditum est, potestatem & jurisdictionem senatorum, qui adscripti in magnum synedrium erant, sitam præcipuè in hoc fuisse, quod in parte templi, quæ Gazith dicta est, iudices de sacerdotibus sedebant, quibus familiæ & generis mota controversia est. qui, siquidem causâ cecidissent, vestibus induti nigris, atque exauctorati, cum ignominia ex atrio excessère. sin vicissent, albat per hominum ora se extulerunt, atque è vestigio munus sacrum cum collegis administrarunt. In capite secundo ejusdem tractatus Talmudici scriptum est, cognovisse etiam eosdem senatores de vitiis, morbisque, queis adfecti sacerdotes, tanquam mali omnis res, ex legis edicto reprobabantur.

li damnati, deinceps in parte templi
degebant, quæ לשכת העצים dicta est,
quasi tu *lignile* appelles; atque illic lig-
na findebant, quæ in altari strueren-
tur. Etsi autem mulctati sacerdotio
erant, tamen nihilominus illis jus fuit
cum sacerdotibus ejus stationis, in quâ
ipsi fuerant, adhuc de sacris epulari.
Atque id proditum etiam à Flavio Io-
sepho est, in libro v *αλώσεως*, in ca-
pite xv. Porro, quæ ex Talmud¹ jam
diximus, relata etiam à Maimoni-
de sunt iis verbis, quæ subjecimus.
 בית דין הגדול היו יושבין בלשכת הגזית
 ועיקר מעשיהם התדיר שהיו יושבין והנין
 את הכהונה ובודקין הכהנים ביוחסין ובמומים:
 כל בהן שנמצא פסול בייחוסו לובש שחורים
 ומתעטף שחורים ויוצא מן העזרה וכל מי
 שנמצא שלם וכשר לובש לבנים ונכנס
 ומשמש עם אחיו הכהנים: מי שנמצא
 משר בייחוסו ונמצא בו מום יושב בלשכת
 העצים ומתלע עצים למערכה וחולק
 בקדושים עם אנשי בית אב שלו ואוכל:
 Horum sententia plana ex supradictis est,
 ut opus versione non sit. Neque verò
 sacerdotes solos, sed etiam pontifices
 corpore esse integerrimo lex jussit. V-
 tique apud Flavium Antigonus Hyr-
 canum captum utrisque auribus trun-
 cat. Ita provisum abunde fuit, ne fun-
 gi in

¹ In Hal. Biath Hammikdash, ca. 6.

gi in posterum sacratissimo honore
 posset. atque id monere eum amici
 non destiterunt, cum ex Parthia Iu-
 dæam stolido consilio repetebat, ut il-
 lic Herodis ope pristinum teneret sta-
 tum dignitatis. Res poscere videba-
 tur, ut diceremus, quæ jura connubio-
 rum posita sacerdotibus sint, deque
 fortitione, quæ singulis munia fun-
 ctionis suæ quotidie, vicesque assigna-
 bat: tum, quibus gradibus distincti
 fuerint, ut alii קהי קולין, pars אמרכלין,
 quidam גבורין dicerentur, cæteri au-
 tem numerus & plebs essent. sed hæc,
 cum de Pontifice ageremus, indicata à
 nobis in transeursu sunt. Atque etiam
 illic de indumentis quatuor diximus,
 quæ communia illis cum Pontifice
 maximo erant. Propria enim non ha-
 buère. Quare hæc omittimus.

CAPVT IX.

*Sacerdotes Levitasque fuisse partem
 quandam magni concilii Sanhedrin.
 Negotia regia atque civilia publice
 Levitis commissa. Virtutum insignis
 imago in illis. Accessississe eos ad melio-
 rem partem, atque ad æquiores cau-
 sam, cum scissa olim divisag, Hebraeo-
 rum respublica fuit. Quantopere de-
 generaverint mox à recta indole, atque
 à vete-*